

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@panasztestulet.hu

🌐: www.panasztestulet.hu

Ügyszám: FRP/190/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

258/2013. (IX. 18.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2013. február 16-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárást** a 2013. szeptember 18-án – Dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

m e g s z ü n t e t i .

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt. A panaszosnak az áttétel ellen előzetesen bejelentett tiltakozására figyelemmel azonban a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

I.

Indokolás

A panaszos a vele szemben 2013. február 16-án, Gy. város belterületén fogatosított rendőri intézkedés ellen tett panaszt az intézkedés napján, az intézkedést fogatosító rendőrkapitányságon.

A panaszos a beadványában előadta, hogy a rendőri intézkedés során megsérült, fáj a térd, a combja és a keze, végtagjai bedagadtak, ruhája piszkos lett, és a telefonja és a számítógépe eltűnt, aminek következtében 300. 000 forint kár érte. 8 napon belül gyógyuló sérüléseit pedig orvosi látélet is alátámasztja. Így összesen 1. 000. 000 forintot vesztett a rendőri intézkedés miatt.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos kérte, hogy panaszát a Testület állásfoglalása alapján az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

Az illetékes rendőri szerv megküldte a panaszolt intézkedéssel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat.

1) Az illetékes rendőri szerv a Testület rendelkezésére bocsátotta B. r. törzsőrmester és E. r. őrmester az előállítás végrehajtásáról és kényszerítő eszközök alkalmazásáról az intézkedés napján készült jelentését.

Az intézkedő rendőrök 2013. február 16-án 3 óra 8 perckor vonták intézkedés alá a panaszost, és annak keretében a 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 29. § (1) bekezdés alapján igazoltatták, a 31. § (1) bekezdése szerint – mint személyi szabadságában korlátozott személyt – átvizsgálták, és a 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulata alapján előállították. Az intézkedés során az Rtv. 47. §-a alapján testi kényszert alkalmaztak a rendőrök, ennek alkalmazására pedig figyelmeztették a panaszost. A rendőri intézkedés során sérülés, a kényszerítő intézkedés alkalmazása során anyagi kár nem keletkezett.

Az intézkedés alapjául szolgáló eseményeket a jelentés a következőképpen rögzíti. A rendőrök a fenti időben H. r. zászlós és M. r. őrmester kérésére érkeztek a MÁV pályaudvar főbejáratához, ahol kérésükre igazoltatták az erősen ittas állapotban lévő panaszost, aki a pályaudvar épületének egyik ablakát betörte, és azt elismerte. A panaszost E. r. őrmester rádión keresztül priorálta, melynek során megállapítást nyert, hogy a panaszos körözési rendszerben nem szerepel. Míg H. r. zászlós és M. r. őrmester megtették a szükséges intézkedést a bűncselekménnyel kapcsolatban (tanúk meghallgatása, fényképfelvételek elkészítése, illetékes felkutatása), addig kérésükre B. r. törzsőrmester és E. r. őrmester a panaszost a helyszínen tartották, melynek során testi kényszert alkalmazott, mivel a panaszos a feltartóztatás során ki akarta magát vonni a rendőri intézkedés alól, és többszöri felszólítás ellenére megkísérelte elhagyni a helyszínt. Előbb E. r. őrmester a jobb kezének csuklójánál fogva húzta vissza, majd ezt követően, hogy ittas és kiszámíthatatlan magatartása miatt B. r. törzsőrmester az esetleges támadást elkerülje, tenyerét a mellkasához téve az oszlophoz tolta a panaszost, aki ennek ellenére távozni akart a helyszínről és próbált megfordulni, hogy kitérjen a rendőr elől. Ekkor B. r. törzsőrmester próbálta testét megfogva őt visszatartani, és erélyesen felszólította, hogy amennyiben nem hagy fel távozási szándékával, és továbbra is megpróbálja magát kivonni az intézkedés alól, akkor elő fogják állítani a Gy. Rendőrkapitányságra szabálysértés tovább folytatása miatt. A panaszos csak az előállítás kilátásba helyezését követően maradt a helyszínen, de közben folyamatosan azt hajtogatta, hogy „ennyit tudtok hülyék”, „ez megy?”. Eközben H. r. zászlós és M. r. őrmester megtették a szükséges intézkedéseket, és bűncselekmény gyanúja miatt nem állították elő a panaszost, aki személyi sérülés- és panaszmentesen szabadon távozott a helyszínről. A panaszos az intézkedésről készült igazolás kitöltését megtagadta a következő szavak kíséretében: „bekaphatjátok, nem írok alá semmit”.

A jelentés megjegyzi, hogy az Rtv. 33. § (4) bekezdése alapján az előállítás okáról a tájékoztató, valamint az előállítás idejéről szóló igazolás nem került kiadásra a panaszos mentális állapota miatt.

A jelentéshez csatolt parancsnoki vélemény és kivizsgálás megállapításai szerint a panaszossal szemben végrehajtott igazoltatás, ruházat átvizsgálás és előállítás, valamint a testi kényszer alkalmazása jogszerű és szakszerű volt. A parancsnok úgy ítélte meg továbbá, hogy az intézkedés megfelelt az Rtv. 15. §-a szerinti arányosság követelményének.

A Testület itt szükségesnek tartja megjegyezni, hogy a jelentésben valószínűleg tévesen került feltüntetésre az előállítás foganatosítása, mivel a rendőrök a tényállás ismertetésekor úgy nyilatkoztak, hogy nem állították elő a panaszost, továbbá a rendelkezésre álló adatok alapján sem merült fel olyan körülmény, amely erre utalt volna.

2) Megküldték továbbá H. r. zászlós és M. r. őrmester az intézkedés napján kelt jelentését.

A rendőrök az intézkedés napján szolgálatuk teljesítése során 3 órakor jelentek meg az ügyeletvezető utasítására a pályaudvaron, mert onnan rongálásról érkezett bejelentés. A rendőrök a helyszínre érkezésükkor felvették a kapcsolatot a bejelentővel, J-vel, aki elmondta, hogy 2 óra 50 perc körül a vasúti pályaudvar előtt várakozott, amikor arra lett figyelmes, hogy egy személy a pályaudvar bejáratának az ablakát ököllel beütötte, majd onnan sietve eltávozott. J. elmondása alapján ezen személy fekete kabátot, sötét nadrágot és sötét sapkát, valamint szakállat viselt, és a J. út irányába távozott. A járőrök megkérték J-t, hogy maradjon a helyszínen, amíg a személy után mennek, akit a J. út és Sz. út kereszteződésében meg is találtak. A járőrök igazoltatták az ablakot betörő, erősen ittas állapotban lévő férfit, aki mint kiderült, a panaszos volt. Ezt követően a panaszost a helyszínre kísérték, ahol J. egyértelműen felismerte és elmondta, hogy ő az elkövető. A panaszos elismerte, hogy ő ütötte ki az ablakot, azért mert az ajtó zárva volt, és ő be akart jutni az állomás területére. A panaszos az intézkedés során nagyon „értetlen és fellengzős” volt, folyamatosan arról beszélt, hogy a rendőrök miért foglalkoznak ilyen kis dolgokkal, mert itt most csak egy üvegről van szó. A panaszos közölte, hogy bármikor megtéríti a kárt, ezért hagyják őt békén. Miközben a járőrök információt akartak gyűjteni a kár nagyságáról, a panaszos többször el akarta hagyni a helyszínt. Ebben az időközben helyszínre érkező B. r. törzsőrmester és E. r. őrmester akadályozták meg testi kényszer alkalmazásával. A kár nagyságáról a MÁV dolgozói érdemben nem tudtak nyilatkozni, mivel azt csak az illetékes 7 óra körüli időben tudta megállapítani és közölni a hatósággal.

3) F. r. zászlós az intézkedés napján készített hivatalos feljegyzése szerint a panaszos aznap 4 óra 35 perckor jelent meg a Gy. Rendőrkapitányságon, ahol panaszt terjesztett elő a rendőri intézkedés ellen. F. r. zászlós megjegyezte, hogy a panaszos erősen ittas állapotban volt, nehezen működött együtt a meghallgatás során, zavartan viselkedett ittassága miatt, és a vele történeteket összefüggéstelenül mondta el. F. r. zászlós rögzítette, hogy a panaszos a korábbi intézkedések során is ellenállt, és az intézkedő rendőrök tájékoztatása alapján a jelenlegi intézkedés során is emiatt kellett vele szemben testi kényszert alkalmazni.

4) F. r. zászlós 2013. február 19-én készített hivatalos feljegyzésében az alábbiakat rögzítette.

F. r. zászlós az intézkedés napján 18 órától másnap 6 óráig váltásparancsnoki szolgálatot látott el, amelynek során G. r. hadnagy utasítására telefonon felvette a kapcsolatot V. biztonsági őrrrel, akit meghallgatott a panaszossal szemben kezdeményezett rendőri intézkedéssel kapcsolatban. V. elmondta, hogy tanúja volt a rendőri intézkedésnek, amely során azt tapasztalta, hogy a helyszínre érkező járőrök egy személyt vonnak intézkedés alá, aki az állomáson betört egy ablakot. Az intézkedést követően a rendőrök ezt a személyt elengedték. V. elmondása szerint a panaszos „nem normálisan” viselkedett, ellenállt a rendőri

intézkedésnek. V. elmondta továbbá, hogy a rendőrök egyáltalán nem bántalmazták a panaszoszt, bár azt hozzátette, hogy „felháborítónak tartja, hogy egy agresszív személlyel szemben a rendőrök szinte nem tettek semmit, pedig megérdemelte volna, és a rendőrségnek már semmilyen eszköze nincs az ilyen agresszív személyek megfékezésére”.

5) B. r. törzsőrmester és E. r. őrmester 2013. február 19-én szabálysértési feljelentést tett a panaszos ellen a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 216. § (1) bekezdésébe (jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség) ütköző szabálysértés elkövetése miatt.

6) A panaszos vizsgálatáról 2013. február 16-án készített ambuláns lap szerint a panaszos ittas állapotban érkezett a kórházba, a ruhája erősen szennyezett és magatartása kissé ingerült volt. Az orvosi irat sérüléseket nem rögzít.

7) Megküldésre került a Gy. Rendőrkapitányság 2013. február 25-én kelt határozata, amely a panasz a Testülethez való áttételéről rendelkezett.

III.

1) A Testület a panaszeljáráásban mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek kivizsgálásra terjed ki a hatásköre.

A panaszos elmondása szerint a rendőri fellépés következtében sérüléseket szenvedett, ruhája piszkos lett, és a telefonja és a számítógépe eltűnt, aminek következtében 300. 000 forint kár érte. Így összesen 1. 000. 000 forintot veszített a rendőri intézkedés miatt.

A Testület eljárását az Rtv. a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”. Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházatcsomagjármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fenti hatásköri rendelkezések értelmében a Testület nem jogosult kártérítést megítélni, ezért a panasz fenti része tekintetében hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszos a Magyarország Alaptörvénye a II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, illetve az abból levezetett testi integritáshoz, VI. cikkében foglalt személyes adatok védelméhez, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, az alábbiak szerint.

2) A Testület elsőként az eljáró rendőrök intézkedési kötelezettségét és az igazoltatás foganatosítását látta indokoltnak vizsgálni.

a) H. r. zászlós és M. r. őrmester jelentésükben rögzítették, hogy az intézkedés napján 3 órakor jelentek meg az ügyeletvezető utasítására a pályaudvaron, mert onnan rongálásról érkezett bejelentés. A rendőrök a helyszínre érkezésükkor felvették a kapcsolatot a bejelentővel, J-vel, aki elmondta, hogy 2 óra 50 perc körül a vasúti pályaudvar előtt várakozott, amikor arra lett figyelmes, hogy egy személy a pályaudvar bejáratának az ablakát ököllel beütötte, majd onnan sietve eltávozott. J. elmondása alapján ezen személy fekete kabátot, sötét nadrágot és sötét sapkát, valamint szakállat viselt és a J. út irányába távozott. A járőrök megkérték J-t, hogy maradjon a helyszínen, amíg a személy után mennek, akit a J. út és Sz. út kereszteződésében meg is találtak. A járőrök igazoltatták az ablakot betörő, erősen ittas állapotban lévő férfit, aki mint kiderült, a panaszos volt. Ezt követően a panaszost a helyszínre kísérték, ahol J. egyértelműen felismerte és elmondta, hogy ő az elkövető. A panaszos elismerte, hogy ő ütötte ki az ablakot, azért mert az ajtó zárva volt, és ő be akart jutni az állomás területére.

F. r. zászlós 2013. február 19-én készített hivatalos feljegyzés szerint V. arról számolt be, hogy tanúja volt a rendőri intézkedésnek, amely során azt tapasztalta, hogy a helyszínre érkező járőrök egy személyt vonnak intézkedés alá, aki az állomáson betört egy ablakot.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve illet a tudomására hoznak.

A Testület szükségesnek tartja felhívni a figyelmet a Szabs. tv. 177. §-ára, amely a tulajdon elleni szabálysértés tényállását szabályozza. Ezen rendelkezés (1) bekezdés b) pontja alapján szabálysértést követ el az, aki ötvenezer forintot meg nem haladó kárt okozva csalást, szándékos rongálást követ el, úgyszintén, aki e cselekmények elkövetését megkísérli.

Az intézkedéskor hatályos a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 324. § (1) bekezdése szerint pedig rongálás bűncselekményét követi el az, aki idegen vagyontárgy megsemmisítésével vagy megrongálásával kárt okoz.

A Testület ezen a ponton utal töretlen gyakorlatára, amely szerint a szabálysértési és bűncselekményi tényállásszerűséget kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a

szabálysértési vagy nyomozó hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként szabálysértés vagy bűncselekmény gyanújára hivatkozik –, az alapjogkorlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, hogy a szabálysértés, illetve a bűncselekmény elkövetésének az adott intézkedéshez szükséges fokú gyanúja fennállt-e.

Az előadó testületi tag 2013. március 26-án kelt tájékoztató levelében a Testületre irányadó hatásköri rendelkezések ismertetése mellett felhívta a panaszost a beadvány pontosítására, egyúttal az ügy alapos kivizsgálása érdekében több, az esettel kapcsolatos kérdést is feltett a panaszosnak. A Testület levelét a visszaérkező tértivevény tanúsága szerint a panaszos 2013. április 28-án vette kézhez. Az azóta eltelt időszakban a panaszos a Testület felhívása ellenére nem pontosította beadványát, panasz-kiegészítést nem terjesztett elő, ezért a Testület az ügy körülményeinek gondos mérlegelése után a rendőrség által rendelkezésre bocsátott iratokat vette alapul a történeti tényállás rekonstruálása során.

A Testület a rendőrségi iratok áttanulmányozása után pedig arra a következtetésre jutott, hogy a rendőrségre beérkezett bejelentés, majd a helyszínen tapasztaltak – J. és a panaszos előadás – alapján felmerült a szabálysértés, illetve bűncselekmény elkövetésének gyanúja, amely megfelelő alapot nyújtott az Rtv. 13. §-a szerinti intézkedési kötelezettségre. A Testület a panaszossal szembeni rendőri fellépés jogszerűségének megítélésekor jelentőséget tulajdonított a biztonsági őr által elmondottaknak is. **Mindezek alapján a jogsértő cselekmény elleni rendőri fellépésre jogszerűen került sor, ami által pedig nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.**

b) Az előállítás végrehajtásáról készített jelentés szerint a panaszost az Rtv. 29. § (1) bekezdés alapján igazoltatták.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja alapján „a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani”.

A Testület megítélése szerint egy jogellenes cselekmény elkövetésének a gyanúja bizonyosan olyan körülmény, amely a közrend védelme érdekében foganatosított igazoltatást megalapozza.

Fentiek alapján a Testület úgy ítélte meg, hogy a rendőrség intézkedési kötelezettségének érvényesítése érdekében a panaszos igazoltatása jogszerű volt, így annak következtében a személyes adatok védelméhez fűződő alapjog megsértése nem valósult meg.

3) a) Ezt követően a Testület pedig azt vizsgálta meg, hogy jogszerűen alkalmazták-e a rendőrök testi kényszert.

Az előállítás végrehajtásáról készült jelentés szerint, amíg H. r. zászlós és M. r. őrmester megtették a szükséges intézkedést a bűncselekménnyel kapcsolatban, addig kérésükre B. r. törzsőrmester és E. r. őrmester a panaszost a helyszínen tartották, melynek során testi

kényszert alkalmaztak, mivel a panaszos a feltartóztatás során ki akarta magát vonni a rendőri intézkedés alól, és többszöri felszólítás ellenére megkísérelte elhagyni a helyszínt. Előbb E. r. őrmester a jobb kezének csuklójánál fogva húzta vissza, majd ezt követően, hogy ittas és kiszámíthatatlan magatartása miatt B. r. törzsőrmester az esetleges támadást elkerülje, tenyerét a mellkasához téve az oszlophoz tolta a panaszost, aki ennek ellenére távozni akart a helyszínről és próbált megfordulni, hogy kitérjen a rendőr elől. Ekkor B. r. törzsőrmester próbálta testét megfogva őt visszatartani, és erélyesen felszólította, hogy amennyiben nem hagy fel távozási szándékával, és továbbra is meg próbálja magát kivonni az intézkedés alól, akkor elő fogják állítani a Gy. Rendőrkapitányságra szabálysértés tovább folytatása miatt. A panaszos csak az előállítás kilátásba helyezését követően maradt a helyszínen, de közben folyamatosan azt hajtogatta, hogy „ennyit tudtok hülyék”, „ez megy?”. Eközben H. r. zászlós és M. r. őrmester megtették a szükséges intézkedéseket, és bűncselekmény gyanúja miatt nem állították elő a panaszost, aki személyi sérülés és panasz mentesen szabadon távozott a helyszínről.

A jelentés szerint a rendőrök az Rtv. 47. §-a alapján alkalmaztak testi kényszert, amely alkalmazására figyelmeztették a panaszost.

V. biztonsági őr 2013. február 19-án pedig arról számolt be F. r. zászlósna, hogy a panaszos az intézkedés során „nem normálisan” viselkedett, ellenállt a rendőri intézkedésnek.

Az Rtv. 47. §-a alapján a rendőr - intézkedése során - az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszert) alkalmazhat. A Szolgálati Szabályzat 40. §-a az Rtv. rendelkezéseit az alábbiakkal egészíti ki. A hivatkozott jogszabályhely (1) bekezdése szerint megfogás, a leszorítás, az elvezetés vagy más, a rendőr által fizikai erő kifejtéssel alkalmazott, valamely cselekvésre vagy cselekvés abbahagyására irányuló kényszerítés (a továbbiakban: testi kényszer) akkor alkalmazható, ha a rendőri erőfölény vagy az intézkedés alá vont személy állapota, magatartása folytán a rendőri intézkedés eredményessége ezzel biztosítható. A (2) bekezdés szerint a testi kényszer alkalmazása során a rendőr önvédelmi fogásokat is használhat. A rendőr a támadás céljára szolgáló eszköz használatának megakadályozása, továbbá a támadás elhárítása érdekében az ehhez szükséges erejű és irányultságú ütést vagy rúgást alkalmazhat.

A Szolgálati Szabályzat a kényszerítő eszközök általános szabályai között, a 39. § (1) bekezdésben rögzíti, hogy kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan. A (3) bekezdés szerint a kényszerítő eszköz alkalmazását jól hallható, közérthető és határozott módon a következő sorrendben meg kell előznie: a) a jogellenes magatartás abbahagyására való felszólításnak, „a törvény nevében” szavak előrebocsátásával, valamint b) a figyelmeztetésnek, hogy kényszerítő eszköz alkalmazása következik.

A Testületnek nem volt módja panaszosi oldalról megismerni az intézkedés körülményeit, mivel a panaszos arra vonatkozóan sem nyújtott információt, hogy a milyen magatartást tanúsított az intézkedés alatt, ezért Testület álláspontja kialakításakor ismételt a rendőrségi iratokat vette alapul, és elfogadta az abban foglaltakat, miszerint a rendőrök a panaszost a helyszínen akarták tartani addig, amíg a bűncselekménnyel kapcsolatban megteszik a szükséges intézkedést. Ennek biztosítására pedig a rendőrök testi kényszert alkalmaztak

tekintettel arra, hogy az ittas, kiszámíthatatlan magatartást tanúsító panaszos ki akarta magát vonni a rendőri intézkedés alól, és többszöri felszólítás ellenére megkísérelte elhagyni a helyszínt, aki csak az előállítás kilátásba helyezését követően hagyott fel ezen magatartásával. Mindezek okán a Testület nem találta jogszerűtlennek, hogy a rendőrök testi kényszer alkalmazásával törték meg a panaszos rendőri intézkedésnek ellenszegülő magatartását.

A Testület erre figyelemmel, valamint az ismertett jogszabályi környezet szem előtt tartásával azt állapította meg, hogy alappal döntött a rendőr a testi kényszer alkalmazása mellett, ezért pedig nem sérült a panaszos emberi méltósághoz való joga.

b) A Testületnek abban a kérdésben is állást kellett foglalnia, hogy a panaszos a testi kényszer alkalmazása során jogszerűtlenül sérülések elszenvedője volt-e.

A panaszos elmondása szerint a rendőri intézkedés során megsérült, fáj a térdje, a combja és a keze, és végtagjai bedagadtak.

A rendőri jelentések szerint a panaszos nem szenvedett sérüléseket az intézkedés során, továbbá V. is úgy számolt be F. r. zászlósnak, hogy a rendőrök egyáltalán nem bántalmazták a panaszost.

A panaszos vizsgálatáról 2013. február 16-án készített ambuláns lap nem rögzít sérüléseket.

A kérdést illetően a Testület felhívja a figyelmet az Rtv. 2. §-ában foglaltakra, mégpedig, hogy a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az arányosság mércéjét rögzítő Rtv. 15. § (1) bekezdése pedig azt mondja ki: „A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.” A kényszerítő eszközök alkalmazása vonatkozásában az Rtv. 16. § (1) bekezdése szintén arányossági követelményt rögzít: „A rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható.”

Mindezekkel összhangban az Rtv. 17. § (1) bekezdése külön is nevesíti a következőket: „A rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.”

Mivel a rendőrségi iratok következetesek abban, hogy a rendőri fellépés során a panaszos süléseket nem szenvedett, amelyet az intézkedés napján készített ambuláns lap is megerősít, ezért a Testület arra a megállapításra jutott, hogy nem sérült a panaszos testi integritáshoz fűződő alapvető joga.

4) A panaszos elmondása szerint a rendőri intézkedés során telefonja és számítógépe eltűnt.

Mivel a panaszos ezen sérelmét sem részletezte, illetve a rendelkezésre álló adatok alapján nem merült fel olyan körülmény, amely a rendőri intézkedéssel összefüggésbe hozható lett volna a panaszos telefonja és számítógépe, illetve azok eltűnése, **ezért a Testület úgy ítélte meg, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga ezen kifogása kapcsán.**

IV.

A Testület úgy ítélte meg, hogy jogszerűen került sor a panaszos igazoltatására, ezért nem sérült a panaszos személyes adatok védelméhez való alapvető joga. A Testület megítélése szerint a vizsgált ügyben a testi kényszer alkalmazására joggal került sor, nem sértve azzal a panaszos emberi méltóságát, továbbá megállapította, hogy a sérülésokozás kapcsán sem sérült a panaszos testi integritáshoz való joga. A Testület úgyszintén nem látta indokoltnak megállapítani a tisztességes eljáráshoz való jog megsértését a számítógép és telefon eltűnése vonatkozásában.

Fentiekre tekintettel a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2013. szeptember 18.

Dr. Kozma Ákos
testületi tag (elnökhelyettes)

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag